

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

«Φωνή βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν τοῦ Κυρίου»
(Ματθ. γ', 3)

Χριστός ἐτέχθη

Δεῦτε αγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, το παρὸν μυστήριον ἐκδηγούμενοι, το μεσότοιχον του φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ρομφαία τα νῶτα δίδωσι, καὶ τα Χερουβὶμ παραχωρεῖ του ξύλου της ζωῆς, καγὼ του παραδείσου της τρυφῆς μεταλαμβάνω, ου προεξεβλήθην δια της παρακοῆς, Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν του Πατρὸς, ο χαρακτήρ της αἰδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρός προελθὼν, ου τροπὴν υπομείνας, ο γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός, καὶ ο ουκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος δια φιλανθρωπίαν, αὐτῷ βοήσωμεν, ο τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εκδίδεται
με την ευλογία
του Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου
Μυτιλήνης
κ. Ιακώβου

Τρίμηνο περιοδικό
Ενορίας
Τιμίου Προδρόμου
Λισβορίου Λέσβου

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2013

Έτος 21^ο
Αρ. Φύλλου 80

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΙΣΒΟΡΙΩΝ

2° ΜΕΡΟΣ

Γράφει ο π. Γεώργιος Αλεντάς

ΛΙΓΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΡΕΘΕΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«ΛΕΣΒΩΡΙΟΝ, η ΛΕΣΒΟΡΙΟΝ: Ἦτοι Λέσβου ὄριον, υπό Χριστιανῶν καὶ Τούρκων κατοικοῦμενον χωρίον, καὶ ἔχον Ναόν τον Ἅγιον Ἰωάννην τον Πρόδρομον». Ἐτσι ἔγραφε γιὰ τὸ ΛΙΣΒΟΡΙ καὶ γιὰ τὸν ἐνοριακὸ τοῦ ναοῦ, ὁ «φλογερός ἀπόστολος τῆς Λεσβιακῆς παιδείας», ὅπως τὸν ἀποκάλεσε ὁ Γ. Βαλέτας, στὴν εἰσαγωγή τῆς «ΛΕΣΒΙΑΔΟΣ ΩΔΗΣ», ὁ μεγάλος καὶ πολὺς, ἱστορικός καὶ λαογράφος τοῦ νησιοῦ μας, Σταυράκης Αναγνώστου. (1804-1871).

Αναφέρει ἐπίσης ὁ ἱστορικός καὶ μελετητὴς τοῦ νησιοῦ μας Στρατὴς Αναγνώστου ὅτι τὸ Λισβόρι υφίσταται σαν χωριὸ στὴ σημερινή του θέση ἀπὸ τὸ 1548.

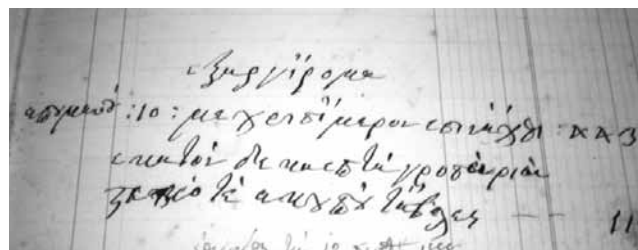
Γιὰ τὸ ναὸ μας ὁμως «τον Ἅγιον Ἰωάννην τον Πρόδρομον», γιὰ πρῶτα χρόνια τῆς «Εκκλησίας Λισβοριῶν», ἐπικρατεῖ ἀρκετὸ σκοτάδι καὶ δὲν ἔχουμε κάποιες σαφεῖς μαρτυρίες πὺν να μας δίνουν μιὰ καθαρὴ εἰκόνα γύρω ἀπὸ αὐτά.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ σκοτάδι ἐρχονται να ρίξουν κάποιον ἀχνὸ φως, ὀρισμένα παλαιὰ βιβλία πὺν φυλάσσονται στὸ Ναὸ μας.

Ερευνώντας τα βιβλία αὐτά, γυρνᾶ πίσω τὸ μυαλὸ μας καὶ βλέπουμε νοερά μιὰ ἱστορία πὺν μας γυρίζει πίσω δύο περίπου αἰῶνες να ξετυλίγεται μπροστά μας, σε γενικὲς γραμμὲς βέβαια ἀλλὰ πολὺ χαρακτηριστικὲς καὶ ἀπαραίτητες.

Τα βιβλία αὐτά ἀπὸ τα ὁποῖα παίρνουμε ὀρισμένες πληροφορίες εἶναι:

1. ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ 1887 – 1897
2. ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ – ΚΑΘΟΛΙΚΟ 1922 – 1939
3. ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟ ΤΑΜΕΙΟΥ 1922 – 1934

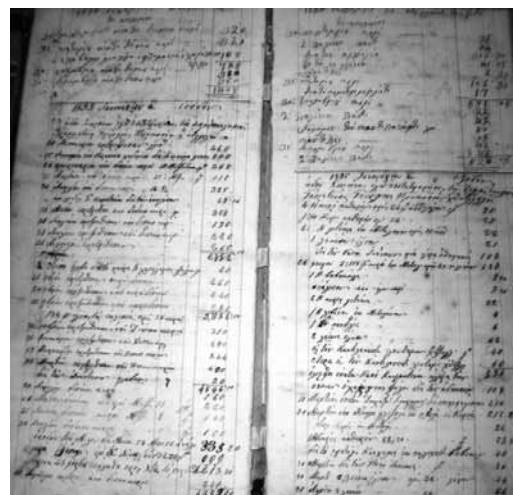
4. ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ 1953 – 1959

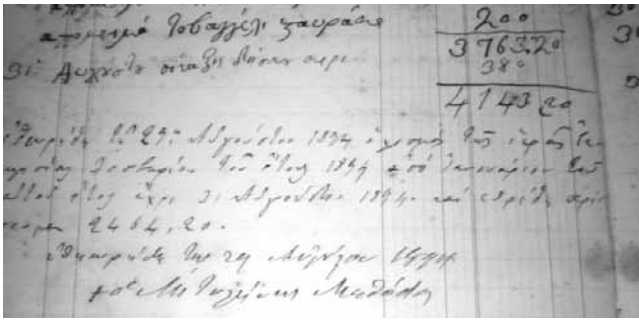
5. ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ 1959 – 1965

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ ΧΡΟΝΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΝ ΑΠΟ 1887 ΕΩΣ 1897

Βιβλίον παλαιὸν, διαστάσεων 40X18 εκ., δεμένο καὶ ἀρκετὰ δυσανάγνωστο.

Σε ἀρκετὰ σημεῖα τὸ μελάνι πὺν ἔχει χρησιμοποιοῦνθῇ ἔχει σχεδόν σβηστεῖ καὶ ἔτσι γίνεται ἀκόμα δυσκολότερη ἡ ἀνάγνωσή του.

Τούτο είναι κυρωμένο από τους εξής τρεις Μητροπολίτες κατά σειράν ετών:

- ❖ Μητροπολίτη Μυτιλήνης Κωνσταντίνου Βαλειάδη (1876 – 1893).
Από το έτος 1887 έως και το έτος 1893.
- ❖ Μητροπολίτη Μυτιλήνης Μεθόδιο Αρώνη (1867 – 1876 και 1893 – 1897).
Από το έτος 1893 έως και το έτος 1897.
- ❖ Μητροπολίτη Μυτιλήνης Κύριλλο Μουμτζή (1897 – 1925).
Το έτος 1897.

Στο τέλος του βιβλίου τούτου υπάρχει χωριστό «ταμείο» με την ονομασία «Ετήσιος διδασκαλικός μισθός» τον οποίο ελάμβανε από τους προεστούς ο δάσκαλος του χωριού. Κατά τα έτη αυτά αναφέρεται ως δάσκαλος κάποιος Γεώργιος Παπαδόπουλος.

Επίσης κατά τα έτη αυτά βλέπουμε ότι υπήρχαν στο Λισβόρι δυο τακτικοί εφημέριοι: Ο παπά-Κωνσταντίνος Βουλέλης και ο π. Ιωάννης Εμμανουήλ, λαμβάνοντες μισθό από το ταμείο της εκκλησίας.

Μέσα από το βιβλίο τούτο μπορούμε επίσης να βγάλουμε και σπουδαία συμπεράσματα που σχετίζονται με την οργάνωση και την όλη εν γένει ζωή στα δύσκολα χρόνια της αναγκαστικής συμβίωσης των Χριστιανών «Λισβορίων» με τους Μουσουλμάνους Ασιάτες κατακτητές.

Η εκκλησία όπως και σε κάθε άλλη γωνιά της Ελληνικής γης έχει αναλάβει την όλη διοίκηση του υπόδουλου γένους, για να μπορέσουν μέσα στους τέσσερις και πλέον αιώνες σκλαβιάς να διατηρήσουν την ελληνορθόδοξή ταυτότητά τους.

Οι χριστιανοί λοιπόν – «Λισβόριοι», κατά τα χρόνια αυτά είναι οργανωμένοι σε κοινότητα τη «Χριστιανική Κοινότητα» η οποία διοικείται από τους προεστούς ή δημογέροντες. Τούτοι επετρόπευαν στην Εκκλησία, διαχειρίζονταν την περιουσία της, έπαιρναν αποφάσεις, εισέπραταν τους φόρους της Κοινότητας, διοικούσαν το Κοινοτικό Σχολείο αι πλήρωναν τον Κοινοτικό δάσκαλο. Συνάμα εκπροσωπούσαν τη Χριστιανική Κοινότητα στις τουρκικές αρχές και υπέγραφαν μαζί με το Μητροπολίτη Μυτιλήνης και τον εφημέριο της Κοινότητας διάφορες πράξεις, διαθήκες δωρεές, προικοσύμφωνα.

Το 1918 ιδρύεται πλέον η επίσημη «Κοινότης Λισβορίου» οπότε έχουμε πλέον χωριστό Εκκλησιαστικό και Κοινοτικό Συμβούλιο.

Ακολουθεί η διανομή της περιουσίας της τέως «Χριστιανικής Κοινότητας» μεταξύ Εκκλησίας, Κοινότητας και Σχολείου, οπότε ο καθένας αυτοδιαχειρίζεται τα δικά του.

Περισσότερα για τη ζωή των Χριστιανών τα χρόνια εκείνα μπορούμε να βρούμε στο βιβλίο του Μητροπολίτη Μυτιλήνης κυρού Ιακώβου Κλεομβρότου «ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ». ΜΥΤΙΛΗΝΗ 1984.

Ὁ τῶν αἰώνων Ποιητὴς καὶ Δεσπότης,
Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως,
τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον,
σῶζων τῷ ἐλέει σου,
τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμων,
πάντας τοὺς λατρεύοντας,
σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη,
καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ·
Λυτρωτά,
εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιῶσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ Θεῷ σου χάριτι εὐλόγησον· ὁμβρους εἰρηνικούς, πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιενοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτίνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὁδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητά παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυναγάγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ Θεῷ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητας, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνι στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν

σε τὸν ἐν Τριάδι ἀναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς ἀρχόντες καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Παντοκράτορ Κύριε, δημιουργέ τῆς κτίσεως ὅλης. Συ, εἰς τὴν ἰδικήν σου ἐξουσίαν κρατεῖς τοὺς καιροὺς καὶ τοὺς χρόνους. Ἐπομένως καὶ τὸν νέον χρόνον που μας χαρίζει ἡ ἀγαθότης Σου. Συ κυβερνάς τὸν κόσμον ὅλον καὶ χορηγεῖς καὶ εὐκράτους καιροὺς καὶ βροχὰς καταλλήλους καὶ ἀέμους δροσεροὺς καὶ τὸν ἥλιον τῆς ἡμέρας πρὸς υγείαν καὶ ζωὴν, πρὸς καρποφορίαν τῆς γῆς. Δι' αὐτὸ σε παρακαλούμεν ἰδιαιτέρως σήμερα που ἀρχίζει τὸ νέον ἔτος. Ἐυλόγηε, Κύριε, ὅλον τὸν κύκλον τοῦ ἔτους τούτου. Ἡ χρηστότης σου μας το χαρίζει καὶ τούτο τὸ ἔτος. Ἡ ἀγαθότης Σου ἀς μας το εὐλογήσει, ὥστε νὰ εἶναι εἰρηνικόν, σωτήριο, χαρούμενον τὸ ἔτος. Ἰδιαιτέρως σε παρακαλούμεν, ὅπως κατὰ τὸ ἔτος τούτο φυλάττης ἐν εἰρήνῃ - ἐξω ἀπὸ πολέμους καὶ μάχας - τοὺς ἀρχόντες μας καὶ τὴν πόλιν μας. Με τὰς πρεσβείας τῆς ἀγίας Θεοτόκου χάρισέ μας τὰς δωρεάς σου ταύτας καὶ σώσε ἡμᾶς.

ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΟΙ ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ωδή α'

Χριστός γεννᾶται δοξάσατε· Χριστός ἐξ ουρανῶν ἀπαντήσατε· Χριστός ἐπὶ γῆς υψώθητε· Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ, καὶ ἐν ευφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
Υγρόν θαλάσσης κύμα, χερσώσας πάλαι.
Ἐκὼν δε τεχθεῖς, ἐκ Κόρης τρίβον βατήν,
Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ' οὐσίαν,
Ἰσὸν τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Μετάφραση

Ὁ Χριστός γεννᾶται, δοξολογήσατε Αὐτόν. Χριστός ὁ Θεός ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς κατέβη, προὔπαντήσατε Αὐτόν. Χριστός πάνω στη γῆ φάνηκε, ἄνθρωποι υψώθητε ἀπ' τὰ γήινα πρὸς τὰ οὐράνια. Ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς ψάλατε ἄσμα-
τα στὸν Κύριο καὶ με ευφροσύνη υμνήσατε Αὐτόν που εἶναι δοξασμένος.

Ἔσωσε ὁ Κύριός μας τὸν παλαιὸ καιρὸ τὸν Ἰσραηλίτικο λαὸ θαυματουργικά με τὸ που μετέβαλε τὸ υγρὸ κύμα τῆς θάλασσας σὲ στεριά. Καὶ τώρα πάλι με τὴν ἐκούσια γέννησή Του ἀπὸ τὴν Παρθένο, ἔκαμε ευκολοδιάβατο σὲ μας τὸ δρόμο γιὰ τὸν Οὐρανό. Αὐτόν λοιπόν, που εἶναι στὴν οὐσία ἴσος καὶ με τὸν Θεὸ Πατέρα ὡς Θεός καὶ με μας τοὺς ἀνθρώπους, δοξολογούμε.

Ωδή γ'

Τῷ προ τῶν αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστῳ Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπύρῳ, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Νεύσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν εὐεργέτα,
Ἐχθροῦ ταπεινῶν, τὴν ἐπηρμένην οφρύν,

Φέρων τε παντεπόπτα, τῆς ἀμαρτίας
Ὑπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους,
Μάκαρ μελωδούς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Μετάφραση

Στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, που προαἰώνια γεννήθηκε, χωρὶς νὰ μεταβληθεῖ ἡ οὐσία του, ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα καὶ που στὶς ἐσχάτες ἡμέρες πήρε καὶ τὴν ἀνθρώπινη σάρκα ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία, χωρὶς σπέρμα ἀνδρός, στὸν Χριστὸ τὸν Θεὸ ἀς ἀναφωνήσουμε: Κύριε, Σὺ, που ἀνύψωσες καὶ μεγάλυνες τὴ δύναμή μας, εἶσαι ἅγιος.

Θεέ, ὁ εὐεργέτης μας, πρόσδεξε με συμπάθεια τοὺς ὕμνους τῶν δούλων Σου, ταπεινώνοντας τῆς ἀλαζονικῆ ἐπαρσῆς τοῦ ἐχθροῦ-διαβόλου καὶ ἀπαλλάσσοντας τοὺς υμνητὲς Σου, μακάριε παντεπόπτη, ἀπὸ τὴν ἀμαρτία, ἀκλόνητα ἐστηριγμένους στὸ θεμέλιο τῆς πίστεως.

Ωδή δ'

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὅρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος· ἡλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
Ἄδων προφήτης, Ἀβραακοῦ προμηνύει,
Ἰδεῖν ἀφράστως, ἀξιοθεὶς τὸν τύπον·
Νέον βρέφος γὰρ, ἐξ ὅρους τῆς Παρθένου,
Ἐξήλθε λαὼν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Μετάφραση

Απὸ τὸ γένος τοῦ Ἰεσσαί βλάστησε κλαδί, ἡ Παρθένος, καὶ ἀπ' αὐτὴν ὡς ἄνθος βγήκες Χριστέ. Ἦρθες Σὺ ὁ ἄυλος Θεός, που ἀπ' ὅλους δοξάζεσαι καὶ σαρκώθηκες ἀπὸ τὴν κόρη που δὲν εἶχε ἔρθει σὲ σαρκική συ-

νάφεια με άνδρα, σαν από βουνό με βαθύ-
σκιωτο αδιαπέραστο δάσος. Δόξα γι' αυτό
στη δύναμή Σου, Κύριε.

Την αναγέννηση του ανθρωπίνου γένους
προφητεύει ψάλλοντας τον παλαιό καιρό ο
προφήτης Αββακούμ, όταν αξιώθηκε να δει, με
τρόπο ακατανόητο, αυτήν νοερά. Γιατί πράγ-
ματι παράδοξο βρέφος, ο Λόγος του Θεού,
βγήκε από το κατάσκιο βουνό, την Παρθένο,
για να αναγεννήσει την ανθρωπότητα.

Ωδή ε'

Θεός ων ειρήνης, Πατήρ οικτιρμών, της με-
γάλης βουλής Σου τον Άγγελον, ειρήνην
παρεχόμενον, απέστειλας ημίν· όθεν θεογνω-
σίας, προς φως οδηγηθέντες, εκ νυκτός ορ-
θρίζοντες, δοξολογούμεν Σε, Φιλάνθρωπε.

Εκ νυκτός έργων, εσκοτισμένης πλάνης,
Ιλασμόν ημίν, Χριστέ τοις εγρηγόρως,
Νυν Σοι τελούσιν, ύμνον ως ευεργέτη,
Έλθοις πορίζων, ευχερή τε την τρίβον,
Καθ' ην ανατρέχοντες, εύροιμεν κλέος.

Μετάφραση

Θεέ μας που είσαι Θεός της ειρήνης και
φιλάνθρωπος Πατέρας, μας έστειλες τον
Υιόν Σου τον Μονογενή, Αγγελιοφόρο της
μεγάλης και προαιώνιας απόφασής Σου,
που προσφέρει σε μας την ειρήνη με Σένα.
Γ' αυτό κι εμείς, τα έθνη, που από την πλά-
νη οδηγηθήκαμε στο φως της γνώσεως του
αληθινού Θεού, από το σκοτάδι της ασέβει-
ας, που βρισκόμαστε πριν, τώρα, στη χαραυ-
γή της νέας ζωής της πίστεως, Σε δοξολο-
γούμε, φιλάνθρωπε Κύριε.

Σε εμάς, τους σκοτισμένους απ' τα ζο-
φερά έργα της πλανεύτρας αμαρτίας, τώρα
που αναμέλουμε με πλήρη συναίσθηση
ύμνο σε Σένα ως ευεργέτη Χριστέ, έλα προ-
σφέροντας την εξιλέωση και καθιστώντας
εύκολο το δρόμο της αρετής, πάνω στον
οποίο τρέχοντας, άμποτε να βρούμε τη δόξα
του Ουρανού.

Ωδή ς'

Σπλάγχχνων Ιωνάν, έμβρυον απήμεσεν, ενά-
λιος θηρ, οίον εδέξατο· τη Παρθένω δε, ενοι-

κήσας ο Λόγος, και σάρκα λαβών, διελήλυ-
θε φυλάξας αδιάφθορον· ης γαρ ουχ υπέστη
ρεύσεως, την τεκούσαν κατέσχεν απήμαντον.

Ναίων Ιωνάς, εν μυχοίς θαλαττίοις,
Ελθείν εδείτο, και ζάλην απαρκέσαι.
Νυγείς εγώ δε, τω τυραννούντος βέλει,
Χριστέ προσανδώ, τον κακών αναιρέτην,
Θάπτον μολείν Σε, της εμής ραθυμίας.

Μετάφραση

Από τα σπλάχνα του το θαλάσσιο κή-
τος σαν έμβρυο απέβαλε τον Ιωνά σώο και
αβλαβή, όπως τον δέχτηκε. Το ίδιο και ο
Μονογενής Λόγος του Θεού, αφού κατοί-
κησε στην κοιλιά της Παρθένου και πήρε
σάρκα, πέρασε από την πανάχραντη μήτρα
της, διαφυλάξας αυτή αδιάφθορη. Πράγμα-
τι επειδή δεν συνέβη μεταβολή στη μήτρα
αυτή που Τον γέννησε, παρθένο τη διατή-
ρησε.

Ο προφήτης Ιωνάς μέσα στο βυθό της
θάλασσας παρακαλούσε να έρθει σε Εσέ-
να Κύριε και να του απομακρύνεις τη ζάλη
και τον κίνδυνο του θανάτου. Εγώ όμως,
πληγωμένος από το βέλος του τυράννου-
διαβόλου απευθύνομαι σ' Εσένα τον κατα-
λύτη των κακών, Χριστέ, όσο πιο γρήγορα
να έρθεις σε μένα, προτού με κυριεύσει η
ραθυμία μου.

Ωδή ζ'

Οι Παίδες, ευσεβεία συντραφέντες, δυσσε-
βούς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυ-
ρός απειλήν ουκ επότηθησαν, αλλ' εν μέσω
της φλογός, εστώτες έψαλλον· Ο των πατέ-
ρων, Θεός ευλογητός ει.

Τω παντάνακτος, εξεφαύλισαν πόθω,
Άπλητα θυμαίνοντος, ηγκιστρωμένοι,
Παίδες τυράννου, δύσθεον γλωσσαλγίαν·
Οις είκαθε πυρ, άσπετον τω Δεσπότη,
Λέγουσιν· Εις αιώνας ευλογητός ει.

Μετάφραση

Οι Τρεις άγιοι Παίδες, που ανατράφηκαν
με την ευσέβεια στο Θεό, περιφρόνησαν την
ασεβή βασιλική διαταγή και δεν τρόμαξαν

από την απειλή της φωτιάς, αλλά, ενώ στέκονταν μέσα στις φλόγες, έψελναν, Συ, ο Θεός των Πατέρων μας, είσαι άγιος να υμνείσαι.

Από τον πόθο και την αγάπη του παμβασιλέως Θεού κυριευμένοι οι Τρεις Παίδες, περιφρόνησαν την ασεβή βλασφημία του τυράννου, ασυγκράτητα οργισμένου εναντίον τους. Γι' αυτό υποχώρησε η σφοδρή φωτιά μπροστά σ' αυτούς, που στον Δεσπότη Θεό έψελναν, ευλογημένος είσαι στους αιώνες.

Ωδή η'

Θαύματος υπερφυσούς η δροσοβόλος, εξεικόνισε κάμινος τύπον· ου γαρ ους εδέξατο φλέγει νέους, ως ουδέ πυρ της Θεότητος, Παρθένου ην υπέδυ νηδύν· διο αννυμνούντες αναμέλψωμεν· Ευλογείτω, η κτίσις πάσα τον Κύριον, και υπερυψούτω, εις πάντας τους αιώνας.

Μήτραν αφλέκτως, εικονίζουσι Κόρης,
Οι της παλαιάς, πυρπολούμενοι νέοι,
Υπερφυσώς κύουσαν, εσφραγισμένην.
Άμφω δε δρώσα, θαυματουργία μια,
Λαούς προς ύμνον, εξανίστησι Χάρις.

Μετάφραση

Το υπερφυσικό θαύμα της ενανθρωπήσεως του Θεού, προεικόνιζε εκείνη η κάμινος στη Βαβυλώνα που ανέδιδε δροσιά, γιατί δεν κατέκαυσε τους νέους που ρίχτηκαν μέσα σ' αυτή, όπως και το πυρ της Θεότητος δεν κατέκαυσε την κοιλία της Παρθένου μέσα στην οποία ήρεμα εισχώρησε, γι' αυτό και εμείς ας ψάλλουμε αναφωνώντας, όλα τα δημιουργήματα υμνείτε τον Κύριο και υψώνετε Αυτόν υπεράνω κάθε ανθρωπίνου μεγαλείου σ' όλους τους αιώνες.

Οι Τρεις Νέοι της Παλαιάς Διαθήκης, που μέσα στο καμίνι της φωτιάς πυρπολούνταν χωρίς να καίγονται, προεικονίζουν τη

μήτρα της Κόρης, που με υπερφυσικό τρόπο κυοφόρησε τον Χριστό παραμένοντας σφραγισμένη (Παρθένος). Αυτή η χάρη του Θεού, που ενήργησε με μια θαυματουργική δύναμη τα δύο αυτά θαύματα, διεγείρει τους πιστούς σε δοξολογία.

Ωδή θ'

Μεγάλυνον ψυχή μου, την Τιμιωτέραν, και ενδοξοτέραν, των άνω στρατευμάτων.
Μυστήριον ξένον, ορώ και παράδοξον· ουρανόν το σπήλαιον· θρόνον, χερουβικόν την Παρθένον· την φάτνην χωρίον, εν ω ανεκλήθη ο ακώρητος, Χριστός ο Θεός· ον αννυμνούντες μεγαλύνομεν.

Στέργειν μεν ημάς, ως ακίνδυνον φόβω,
Ράον σιωπήν· τω πόθω δε Παρθένε,
Ύμνους υφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
Εργώδές εστί· αλλά και Μητηρ σθένος,
Όση πέφυκεν, η προαίρεσις δίδου.

Μετάφραση

Παράδοξο και ακατανόητο θαύμα ατενίζω. Το σπήλαιο λαμπρό ουρανό, την Παρθένο θρόνο Χερουβικό, τη φάτνη τόπο όπου αναπαύτηκε ο Χριστός, που ως Θεός δεν περιορίζεται σε υλικό χώρο. Αυτόν λοιπόν αννυμώντας εμείς οι πιστοί δοξάζουμε με μεγάλη δόξα.

Το ν' αρκεστούμε από φόβο στη σιωπή, που είναι κάτι ακίνδυνο, είναι πιο εύκολο για μας, ενώ το να συνθέτουμε για Σένα, Παρθένε, ύμνους τεχνουργημένους αρμονικά, παρασυρμένοι από τον πόθο για Σένα, είναι επίπονο και επικίνδυνο. Αλλά Εσύ, Μητέρα, δίνε μας τόση δύναμη όση είναι η προαίρεσή μας (για να σε υμνήσουμε).

Πηγή: http://paparokades.blogspot.com/2009/12/blog-post_24.html

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ε Ι Α

Εν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε, η της Τριάδος εφανερώθη προσκύνησις, του γαρ Γεννήτορος η Φωνή προσεμαρτύρει σοι, αγαπητόν σε Υιόν ονομάζουσα, και το Πνεύμα εν είδει περιστεράς, εβεβαίου του λόγου το ασφαλές. Ο επιφανείς Χριστέ ο Θεός, και τον κόσμον Φωτίσας δόξα σοι.

Επεφάνης σήμερον τη οικουμένη, και το Φως σου Κύριε, εσημειώθη εφ' ημάς, εν επιγνώσει υμνούντάς σε. Ἦλθες εφάνης το Φως το απρόσιτον.

Ενώ βαπτίζουσιν Κύριε στον Ιορδάνη, αποκαλύφθηκε το μυστήριο της Αγίας Τριάδος που προσκυνούμε. Διότι η Φωνή του Ουρανού Πατρός που σε γέννησε μαρτυρούσε για σένα ότι είσαι υιός αγαπητός Του. Και το Άγιο Πνεύμα που εμφανίστηκε με την μορφή περιστεριού, βεβαίωσε την αλήθεια του πατρικού λόγου. Δόξα σε σένα Ιησού Χριστέ ο Θεός που Φανερώθηκες και Φώτισες τον κόσμο.

Εμφανίστηκες σήμερα στην οικουμένη και το Φως σου, Κύριε, σημειώθηκε πάνω σ' εμάς που με επίγνωσή σε υμνούμε. Ἦλθες και Φανερώθηκες σ' εμάς. Εσύ που είσαι το Φως το απλησίαστο.

Ελιά, το ευλογημένο δένδρο

3^ο

Έχοντας υπόψη πως η ελιά ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΔΕΝΔΡΟ εκπροσωπεί και συμβολίζει ανέκαθεν το νησί μας, είναι ταυτόσημο μ' αυτό, είναι πηγή ζωής και πλούτου για μας, θεωρήσαμε υποχρέωση μας να αναδημοσιεύσουμε εδώ ένα κομμάτι από μια περίφημη εργασία που έπεσε στα χέρια μας και την οποία πραγματοποίησαν το ενιαίο Λύκειο Αγιάσου, το Γυμνάσιο Αγρού Κέρκυρας και το Τ.Ε.Ε Πλωμαρίου.

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ – ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Παναγιώτης Παπάνης του Ευστρ. Φιλόλογος Λυκειάρχης. **Χατζής Ανδρέας** του Παναγιώτου, Καθηγητής Χημικός.

Ζήνδρος Σπύρος του Διον. Καθηγητής Φιλόλογος.

Γ'. ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΟΜΑΖΩΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

Το δεύτερο πρόσωπο στην ελιά μετά τον άνδρα ήταν η μαζεύτρια. Έκανε κι άλλη δουλειά η γυναίκα στο λιώνα. Καθάριζε τον τόπο για να μαζεύονται εύκολα οι ελιές, να μην αγκυλώνονται τα χέρια.

Στις καλές μέρες, τις μέρες της σοδειάς, ολημερίς ανακούρκουδα κάτω από το λιόδενδρο. Εργαλείο της το καλάθι, απ' αυτό το καλάθι περνούσε όλη η σοδειά.

Σαν μηχανή δουλεύουν τα χέρια της. Τις μαζεμένες ελιές, τις χουφτιάζει, τις σκόρπιες στις άκρες της πεζούλας και στις κατηφορίες τις ψάχνει. Τις μαζεύει μια-μια. Πόσες φορές θα σκύψει, πόσες μετάνοιες θα κάνει την ημέρα!

Θαυμάστε τον κόπο της, την αντοχή της σε μια αναφορά ενός παλιού γράμματος, "Υπερκόπωσης. Εργασία της μητρός δεκάωρος... συναθροίζει υπέρ τας 70 οκάδας ελαίων, ψιλάς εν μέρει". 10-1-1906.

Μετράει τα καλάθια που γεμίζει. Η γρήγορη μαζεύτρια έχει φήμη. Ζητείται πολύ για μεροκάματο. Στη μαξουλοχρονιά καπαρώνεται από το καλοκαίρι για το χειμώνα.

Σκληρή δουλειά, για μήνες κάθε μέρα στο λιομάζεμα. Μόνο στις πολύ βροχερές μέρες έμενε στο σπίτι και τις μέρες του ζυμώματος για τον "επιούσιον άρτον". Παραμελεί τον εαυτόν της, τα παιδιά της, το σπίτι της. Ολημερίς σκυφτή, γονατιστή.

Θα σταματήσει το μεσημέρι, στο σφύριγμα της μπουρούς, τόσο, όσο κρατάει το λιτό και φτωχικό φαγητό. Και

ξανά από την αρχή. Ίδια στάση, ίδιες κινήσεις του σώματος, των χεριών.

Ντυμένη καλά, με τρεις πτυχωτές βράκες, παπούτσια γερά. Όλο το χρόνο φορούσε τσόκαρα και παντούφλες. Κουκουλωμένη με το τσεμπέρι, φαινόταν λίγο πρόσωπο μόνο. Στην πολύ παγωνιά φορούσε μάλλινα μισά γάντια, πούχαν γυμνά τα δάχτυλα και την παλάμη, τα χειρόνια.

Ο άνδρας ράβδιζε, η γυναίκα μάζεγε. Ο ραβδιστής μ' ένα χτύπημα της ντέμπλας στο φορτωμένο κλαδί έριχνε στρώμα τις ελιές. Η μαζώχτρα χαιρόταν σε τέτοιο μάζεμα. Παίζαν τα χέρια της. Γέμιζε γρήγορα το καλάθι. Το γέμιζε πολλές φορές. Δεκαπέντε, είκοσι καλάθια την ημέρα, ανάλογα με τον τόπο και τη χρονιά, χοντρές, ψιλές.

Νύχτα σηκωνότανε, ν' ανάψει φωτιά, να κάνει ένα ζεστό, έναν αλίσφακα, να βουτήξουν ένα κομμάτι ψωμί, ν' αντέξουν ως το μεσημέρι. Να ετοιμάσει ψωμί και φαγητό του μεσημεριού. Λίγος ο ύπνος.

Ερχόταν αργά. Αμέσως οι δουλειές του σπιτιού. Ν' ανάψει φωτιά, να μαγειρέψει. Ώσπου να 'ρθει η ώρα του ύπνου λαγοκοιμάται.

Ξυπνούσαν με την μπουρού της μηχανής. Για τα μακρινά λιοκτήματα φεύγαν νύχτα, σκοτεινά. Οι Αγιασώτες πούχαν πολλά και μακρινά κτήματα ξεκινούσαν από τα χαράματα. Φθάναν πριν ξημερώσει καλά, άναβαν μεγάλη, ξέλοχη φωτιά, να πυρωθούν, ώσπου να φέξει να μαζεύονται οι ελιές.

Στα βουνά τα λιόδενδρα τραβήξανε, το χρώμα τους άλ-

λαξε, τα φύλλα ζαρώνανε. Τα δένδρα παλεύουν, αντιστέκονται στη δίψα. Ο άνθρωπος τα πονάει, αγωνιά, υποφέρει, είναι ανήμπορος στα στοιχεία της φύσης.

Ανομβρία, μεγάλη πληγή για τον καλλιεργητή της ελιάς.

Μια βροχή το καλοκαίρι, ένα καλό νερό, φέρνει καλή σοδειά.

Οι ελιές θα χοντύνουν, θα κάνουν σάρκα, θάχουν λάδια. Μάλαμα το λένε το νερό της βροχής αυτής.

Πάντα καλοδεχούμενη η βροχή, μα πιο πολύ στη μαζουλοχρονιά.

Το Δεκαπενταύγουστο νήστευε για την Παναγιά και παρακαλούσε τη Χάρη της να στείλει μια βροχή.

Τον Οκτώβριο - Νοέμβριο με τα πρωτοβρόχια φαίνεται καλά πια η σοδειά. Αρχίζουν τα νοικιάσματα των λιοκτημάτων, τα κισίμια. Γίνονται δημοπρασίες. Ο κήρυκας το φωνάζει στην αγορά, οι ενδιαφερόμενοι ανεβαίνουν σε λαγήνια παλιά, σε οκάδες μετά.

Ο ενοικιαστής του "ηρτημένου ελαιοκάρπου" υπέγραφε γραμμάτια, τόσο λάδι, τόση οξύτητα. Απαραίτητος ο εγγυητής. Έβγαζε δεν έβγαζε λάδια το γραμματίο έπρεπε να πληρωθεί. Πόσες συμφορές, πόσες αδικίες και ζημιές γινόντουσαν τα κισίμια!

Γινάτια στις δημοπρασίες, έχθρες, αντιπάθειες και κακές καιρικές συνθήκες έτρωγαν τον κόπο και έπιναν τον ιδρώτα του ενοικιαστού.

Πρωτοβρόχια. Ο λιώνας άρχισε να δέχεται τον κόσμο του.

"Η κατάκαρπος ελαιά" "ευφραίνει καρδίαν ανθρώπου".

Τα κλαριά γέρνουν : ~: τον πρασινόμαυρο καρπό τους. Η ελιά γεμίζει, κάνει σάρκα, βάζει λάδι. Να Μεμίσει το λαδικό, τα κουτρούπια του φτωχού, τα κιούπια, τις στέρνες των αρχόντων.

Το λιοτρίβι ετοιμάζεται, επανδρώνεται από προσωπικό. Ο διευθυντής μοίρασε τ' αμπάρια, τις αποθήκες της ελιάς, τους έδωσε τα κλειδιά. Είναι μεγάλα, μέτρια και μικρά. Στον καθένα ανάλογα με τις ελιές που μάζευε, με τα μόδια του

καθενός. Όλη η σοδειά της περιοχής μέσα σ' αυτά τ' αμπάρια κατέληγε.

Νοέμβριος. Μέρρες καλές. Μέρρες της ελιάς. Αρχισε το λιομάζωμα, το πρώτο σήκωμα. Μάζευαν τις χαμάδες, το κουρούκ, ξερές ελιές που πέσαν τον Αύγουστο - Σεπτέμβριο. Το λάδι τους όχι καλό, το χρώμα σκούρο, οξύτητα μεγάλη. Πολλές φορές ανάλογα με τις ανάγκες, τη γεύση και τη φτώχεια χρησίμευε και για φαγητό.

Τα λιοτρίβια άνοιξαν. Μεγάλο γεγονός στο χωριό. Τα μουλάρια, τα γαϊδούρια, κουβαλούσαν τα τσουβάλια. Εκείνος ξεφόρτωνε, έλυνε, ξετσίτωνε τα σακιά, όδειαζε στ' αμπάρι. Ο καρπός πλήθαινε, μέσιαζε και τελικά γέμιζε. Κάθε φορά πριν κλείσει την πόρτα τ' αμπαριού κοίταζε τον κόπο του, καμάρωνε το βιός του λογάριαζε τις οκάδες, τα μόδια.

Αμπάρια γέμιζαν, αμπάρια άδειαζαν.

Οι μυλόπετρες γύριζαν, πολτοποιούσαν τον καρπό. Μια όμορφη μαύρη-καφέ μάζα ο πολτός. Επέπλεε, ξεχώριζε λάδι. Ήταν το αθέρμιστο λάδι, το παρθένο χ/ε από τον καρπό χωρίς πίεση. Το καλύτερο λάδι, λάδι φάρμακο.

Ψήνανε φέτες ψωμιού στο μεγάλο μαγκάλι του λιοτριβιού, το βουτούσαν σ' αυτό το λάδι και το τρώγαν για προσφάι. Μαύρο σιταρένιο ψωμί και παρθένο αγνό. φυσικό και υγιεινό φαγητό.

Μπασκιά, πιεστήρια, ανεβοκατέβαιναν να πιάσουν τον πολτό να τον ξεζουμίζουν. Το χρυσαφένιο λάδι έτρεχε ζεστό στο ντεπόζιτο, στο πουλίμ. Το μετρούσαν σε λαγήνια, μεταλλικά δοχεία. Στη δεκαετία του τριάντα καταργήθηκαν τα λαγήνια, το μέτρημα γινόταν σε οκάδες.

Με τα τουλούμια, επεξεργασμένα τομάρια τράγων, μεταφερόταν στα σπίτια, αγκομαχούσε ο χαμάλης στα ανηφορικά καλντερίμια του χωριού με τόσο βάρος στην πλάτη. Μ' ένα απλό τράβηγμα του σπάγκου στο στόμιο, άδειαζε το τουλούμι σε κιούπια, στέρνες.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΤΡΑΤΗΣ ΑΕΙΩΤΗΣ - ΛΙΟΜΑΖΩΜΑ

• 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Επί τη εορτή των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, όπως κάθε χρόνο πανηγυρίζουμε στο χωριό. Σημειωτέον ότι το χωριό μας τη μέρα αυτή την ευλαβείται πολύ και την πανηγυρίζει με το παραδοσιακό «κισκέτς», σε κάθε σπίτι.

• 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η μέρα της εορτής των Εισοδίων της Θεοτόκου. Και αυτή τη μέρα την ευλαβείται το χωριό μας και είναι μέρα γιορτής και σχολής.

• ΕΟΡΤΕΣ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ

- Με λαμπρότητα γιορτάστηκαν κι εφέτος οι άγιες ημέρες της Θείας ενανθρωπήσεως. Η ενορία σύσσωμη συμμετέχει σε όλες τις εκδηλώσεις της ενορίας μας δίνοντας ένα δυναμικό παρόν και βροντοφωνάζοντας με το δικό της τρόπο το «είμαστε παρόντες και επιμένουμε πατρογονικά».
- Για τη διανομή του Χριστουγεννιάτικου δέματός μας βοηθήσαμε από τους: πτηνοτροφεία ΜΑΘΙΕΛΛΗ, κ. ΓΙΑΝΝΟΓΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟ (πατάτες), ΣΕΛΑΧΑΣ (λουκάνικα), ΑΝΩΝΥΜΟΣ (χρήματα για κιμά).

23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

Πολυχρόνιον ποιήσαι Κύριος ο Θεός,
τον Σεπτό Προκαθήμενο
της εν Μυτιλήνη, Ερεσώ και Πλωμαρίω Εκκλησίας,
τον Σεβασμιώτατον ημών Δεσπότην,
Μητροπολίτην μας
κ.κ.ΙΑΚΩΒΟ

Κύριε φύλαττε αυτόν εις πολλά έτη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΚΗΔΕΙΕΣ

- 30-10-2013 Πανσέληνος (Ιωάννου) Θεόδωρος ετών: 85
- 7-11-2013 Τριανταφυλλιά Γρηγορίου (χήρα Φιλίππου) ετών: 99
- 10-11-2013 Ιωάννης Φιλ. Προκοπίου ετών 57 (Αφρική)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- 8-12-2013 Θεοδωρου Πανσελήνου τεσσαρακονθήμερο
- 8-12-2013 Τριανταφυλλιάς Γρηγορίου τεσσαρακονθήμερο
- 22-12-2013 Κατίνας Μπακλά τριετές

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Την Κυριακή 27 Οκτωβρίου 2013, βαπτίσαμε στη ενορία μας το τρίτο παιδί του Κωνσταντίνου Ματαρέλλη (του Ευστρατίου) και της Ευστρατίας Παχού (του Εμμανουήλ).

Το όνομα του νεοφώτιστου: ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
Ανάδοχοι παρέστησαν οι: Παναγιώτης Τσόκας και Ευστρατία Σταυρακέλλη.

- Την Παρασκευή 8 Νοεμβρίου 2013, βαπτίσαμε στη ενορία μας το τρίτο παιδί του Βασιλείου Χαλκιώτη (του Βασιλείου) και της Γεωργίας Μυστεγνιώτη.

Το όνομα του νεοφώτιστου: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Ανάδοχος παρέστη ο: Βασίλειος Προκοπίου.

ΔΩΡΕΕΣ – ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΥ

- ♦ Υπάλληλοι Δ/σης Οικονομικού Περιφέρειας Β. Αιγαίου.
- ♦ Καραγιάννη Άννα-Μαρία, Φακής Αλέξανδρος, Χατζημήτρος Παναγιώτης, Παυλέλλη Αναστασία, Λάμπρου Σταυρίτσα, Ματθαίου Ζαφειρούλα, Βαλεκτσόγλου Σταυρούλα, Μωραΐτου Ζηνοβία.
- ♦ Ζίγγας Χαράλαμπος.

ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

- ♦ Σύλλογος Διδασκόντων Δημ. Σχολείου Χάλικος
- ♦ Οικογένεια Αντωνίου και Ελένης Παπαναστασίου
- ♦ Οικογένεια Γεωργίου και Ελένης Ματαρέλλη
- ♦ Οικογένεια Π. Μ
- ♦ Μαρία Αναγνωστέλλη 200 δολ. Αυστρ.

ΓΑΜΟΙ

- Το Σαββάτο 19 Οκτωβρίου στον Ιερό Ναό Αγ. Παντελεήμονος Καλλίφυτου Δράμας, τέλεσαν τους γάμους τους ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΗΣ και η ΒΙΚΥ ΚΑΜΠΟΥΡΟΥΔΗ.

Παράνυμφοι οι: Χαράλαμπος – Νόπη Δαλβάνη.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΩΔ.: 034295

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013

ΕΚΔΟΤΗΣ: Οικον. Γεώργιος Αθ. Αλεντάς,

Εκπαιδευτικός - Αρχιερ. Επίτροπος Πολιχνίτου

ΛΙΣΒΟΡΙΟΝ ΛΕΣΒΟΥ Τ.Κ. 81300

ΤΗΛ.: 22520-71160, FAX: 22520-71104

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://lisvorion.blogspot.com>

<http://ntprodromoy.blogspot.com>

E-mail: alentas@ath.forthnet.gr

Έκδοτική Παραγωγή: **ΣΑΪΤΣΗ** Τηλ.: 210-34.76.090

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ